

HRIBRČKI

ŠOLSKO GLASILO

ŠOLSKO LETO 2014 – 2015
STOPERCE



GLASILU NA POT - 2015

Domovina ni le svobodna mesta in vasi, ceste, ki se vijejo v neskončnost, je tudi pesem srca, je svoboda, je dom, je šola, je znanje in še bi lahko naštevala. Učenci ste skozi šolsko leto pridno nabirali znanje in to zelo uspešno. Pridno delo in trud sta se obrestovala. Želim, da ste tako uspešni tudi v prihodnje.

Dragi učenci! Ljudje imamo v sebi moč, ki zmore dati življenju najlepšo barvo. Ta moč pomiri prepire in zbližuje ljudi. Vsaka beseda, vsak pogled, vsako dejanje in vsak nasmeh lahko prinese srečo vam in drugim ljudem. Bogatite svoje življenje, trudite se deliti srečo in prijateljstvo naprej med ljudi, delite jih med seboj. Živite s smehljajem na obrazu, iskrico v očeh in dobroto v srcu. Bodite ponos naše domovine. Naj vas vse te lepe misli spremljajo in bogatijo skozi poletje vse do začetka novega šolskega leta. Vam dragi četrtošolci pa vse najboljše in veliko uspeha v novem šolskem letu na matični šoli. Naj bo želja po znanju edina motivacija, ki vam pomaga doseči zeleni cilj. Ko boste na »vrhu« boste videli dlje, saj bodo vaše poti obsijane s soncem.

Zaključili smo še eno šolsko leto, ki smo jo skupaj prehodili. Za nami je pot učenja, igre, zabave, prijateljstva, druženja in zanimivih dogodkov. Sedaj zaslužno pričakujemo počitnice.

Zdaj pa eno za lep konec!

*Tako pisano, veselo, da srce vam bo zapelo,
ko umolkne šolski zvonec,
ko ta šola se zapre in drugačna se prične.*

*To je šola na poljani,
šola, pesem in veselje, kot pomladne lepe želje,
kot ves svet na sončni dlani
je veselega srca, da jesen darove da.*

(T. Pavček)

Želim vam lepe, tople, brezskrbne, dolge, sončne, zanimive in sladke počitnice vse tja do prvega septembra, ko se zopet srečamo v šoli.

vodja podružnice Milena Širec



ČUDEŽ SI

Vsaka sekunda, ki jo preživimo, je nov in edinstven trenutek, trenutek, ki ga ne bo nikoli več...

In kaj učimo svoje otroke?

Učimo jih, da je dve in dve štiri in da je Pariz prestolnica Francije.

Kdaj jih bomo naučili, kaj so?

Vsakomur od njih bi morali povedati: Ali veš kaj si? Čudež si. Enkraten si. V vseh teh letih še ni bilo takega otroka, kot si ti.

Tvoje noge, tvoje roke, tvoji spretni prsti, način kako se giblješ.

Ja, čudež si.

TO SMO MI

Letos smo bili v šoli prvič mi.
Najprej smo risali in se zabavali,
zdaj že računamo in že pišemo.
Zato kmalu v drugi razred
pojdemo.

GAŠPER GALUN

Teta Meta
tla pometa
in po zraku leta.

MIHA ŽUNKOVIČ



NA IZLETU V LJUBLANI



BILI SMO V ŠOLSKEM MUZEJU
IN ŽIVALSKEM VRTU. NAJBOLJ
MI JE BILO VEČ, KO SEM VIDEL
DVA GEPARDA. TUDI TIGER MI
JE BIL VŠEČ. NISEM PA MARAL
VOLKA. IGRALI SMO SE TUDI NA
IGRALIH. BILO JE SUPER.

MIHA ŽUNKOVIČ, 1. D

NA IZLETU MI JE BILO VŠEČ
VSE, RAZEN PAJKA IN POUKA,
KOT SO GA IMELI NEKOČ. BIL
MI JE VŠEČ MAČJI PANDA,
SLON, ZEBRA, ZAJČKI,
PIŠČANČKI, PAVI IN KUNICA.

LARISA KAMENŠEK, 1. D

BILI SMO V ŠOLSKEM MUZEJU. TAM SMO IMELI ZELO HUDEGA UČITELJA. NI MI BIL VŠEČ. POTEM SMO POMALICALI SREDI MESTA V PARKU. ODPRAVILI SMO SE V ŽIVALSKI VRT. BILO MI JE VŠEČ, KER SEM VIDEL SLONA IN KRALJEVEGA PITONA. AMAPAK TO ŠE NI VSE. VIDELI SMO TUDI GEPARDA, MAČJEGA PANDO, KAMELO, TIGRA IN ZEBRO. NAJBOLJ SO MI BILE VŠEČ OPICE IN PUME. UŽIVAL SEM, KO SEM IMEL OKOLI VRATU KRALJEVEGA PITONA, BILO JE ODLIČNO.

JAKOB KITAK, 1. D

*Najvišja izobrazba je tista,
ki človeka ne oskrbuje le z informacijami,
temveč mu pokaže, kako živeti v harmoniji s stvarstvom.*

V PRVEM RAZREDU

V PRVEM RAZREDU MI JE BILO VŠEČ, KO SMO ŠLI V ŠOLO V NARAVI. TAM SMO ŠLI NA NOČNI SPREHOD S PETROLEJKAMI. ZELO RAD SEM HODIL NA PLAVALNI TEČAJ. SPOZNAL SEM NOVE PRIJATELJE IN SE Z NJIMI DOBRO RAZUMEL. PRI POUKU SEM IMEL NAJRAJE LIKOVNO UMETNOST. KOMAJ ČAKAM, DA GREM V DRUGI RAZRED.



JAKOB KITAK, 1. D

V PRVEM RAZREDU SEM RAD SPOZNAVAL ČRKE. ZELO RAD SEM HODIL NA PLAVALNI TEČAJ. IMEL SEM VREDU UČITELJICO.

ANŽE NARAT, 1. D

V PRVEM RAZREDU MI JE BILO VŠEČ, KER SMO SPOZNALI VSE ČRKE. ODLIČNO JE BILO, KO SMO ŠLI NA PLAVALNI TEČAJ IN ŽIVALSKI VRT. RAD SEM IMEL ŠPORT, MATEMATIKO IN SLOVENŠČINO. KOŠILO JE BILO VEDNO DOBRO, MALICA ŠE BOLJ. S SOŠOLCI SE RAZUMEMO IN SKUPAJ IGRAMO. VČASIH PA SE SPREMO IN NAREDIMO ZMEŠNJAVO. UČITELJICO BOM POGREŠAL, KO BOM ŠEL V DRUGI RAZRED. SE ŽE VESELIM POLETNIH POČITNIC.

GAŠPER GALUN, 1. D

BILO MI JE VŠEČ V PRVEM RAZREDU. RAD SEM HODIL NA PLAVALNI TEČAJ. POGREŠAL BOM UČITELJICO, KO BOM V DRUGEM RAZREDU, KER SMO SE ZELO DOBRO RAZUMELI. NAJBOLJ VŠEČ MI JE MATEMATIKA, KER SE UČIM RAČUNE IN SLOVENŠČINA, KER SPOZNAVAMO ČRKE. Z VSEMI SOŠOLCI SEM SE DOBRO RAZUMEL. BILO MI JE VŠEČ TUDI, KO SMO BILI V ŠOLI V NARAVI. KOMAJ ČAKAM POČITNICE, KER GREMO NA MORJE. JESENI PA V DRUGI RAZRED.

MIHA ŽUNKOVIČ, 1. D

V PRVEM RAZREDU MI JE BILO ZELO VŠEČ, KER SMO SE VELIKO NAUČILI. NAJRAJE SEM IMELA UČITELJICO, KER SE JE VEČKRAT Z NAMI POŠALILA. KOMAJ ČAKAM, DA GREM V DRUGI RAZRED. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA JE LARISA IN TUDI Z DRUGIMI SE RAZUMEM. V ŠOLI SMO SE TUDI IGRALI MED ODMORI.

SABINA LAMPRET, 1. D

V ŠOLI SEM BILA RADA, KER SMO SE RAZUMELI IN SE UČILI. LAHKO SMO SE TUDI MALO IGRALI. ANGLEŠČINA MI JE ZELO VREDU. RADA SEM HODILA NA PLAVALNI TEČAJ. SUPER JE BILO TUDI V ŠOLI V NARAVI. VŠEČ MI JE BILO PRI ŠPORTU, SLOVENŠČINI. RADA SEM POSLUŠALA IN RISALA RAZLIČNE PRAVLJICE. UČITELJICO BOM POGREŠALA.

LARISA KAMENŠEK, 1.D

V ŠOLI JE LEPO. RAD PIŠEM ČRKE IN ŠTEVILKE. MED ODMOROM SE RAD IGRAM.

DAVID JUS, 1. D

Tišine sem se učil od klepetavih,

strpnosti od nestrpnih,

prijaznosti od neprijaznih.

Ne smem biti nehvaležen tem učiteljem.

TO SEM JAZ

IME MI JE LARISA, PIŠEM SE KAMENŠEK. ŽIVIM V STOPERCAH. V NAŠI DRUŽINI NAS JE SEDEM: BABICA DANICA, DEDI JANKO, ATI SILVO, MAMI MARJANCA TER SESTRI NADJA IN ROMANA IN SEVEDA JAZ. RADA HODIM NA MORJE, RADA JEM VSE RAZEN FIŽOLA IN ZELJA. PIJEM VODO. VELIKO SE IGRAM ZUNAJ Z MAČKI IN PSOM. TUDI V ŠOLO RADA HODIM IN SE UČIM. TAM SE DRUŽIM S PRIJATELJI.

LARISA KAMENŠEK, 1. D

IME MI JE MIHA, PIŠEM SE ŽUNKOVIČ. DOMA SEM V GRDINI. STAR SEM SEDEM LET. V DRUŽINI NAS JE SEDEM. OČI IMAM RJAVE, LASE PA SVETLE. RAD HODIM V ŠOLO. VŠEČ MI JE, KO SE IGRAM S PRIJATELJI. RAD IGRAM NOGOMET. OBOŽUJEM MLEČNE IZDELKE. NAJRAJE PA PIJEM KOKTO. VŠEČ SO MI DIVJE ŽIVALI. V ŠOLI SE DOBRO RAZUMEM S SOŠOLCI.

MIHA ŽUNKOVIČ, 1. D

JAZ SEM GAŠPER, PIŠEM SE GALUN. DOMA SEM V STOPERCAH. STAR SEM SEDEM LET. MOJE OČI IN LASJE SO RJAVE BARVE. V DRUŽINI NAS JE DEVET, KER Z NAMI ŽIVITA ŠE PRABABICA, BABICA IN DEDI. IMAM DVE SESTRI. VSI V DRUŽINI RADI JEMO MLEČNE IZDELKE. NAJRAJE PIJEM JAGODNI SOK IN JEM PALAČINKE S ČOKOLADO. DOMA IMAMO OSEM MAČK IN DVA PSA. ŽIVIM NA KMETIJI, IMAMO TRINAJST KRAV TER TRI TELIČKE. ZELO RAD SE GIBLJEM - IGRAM NOGOMET, TEKAM IN SE VOZIM S KOLESOM. V ŠOLI SE Z VSEMI RAZUMEM DOBRO. MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ JE MIHA.

GAŠPER GALUN, 1. D



IME MI JE SABINA, PIŠEM SE LAMPRET. ŽIVIMI V HIŠI NA DEŽELI. STARA SEM SEDEM LET. V DRUŽINI SMO ŠTIRJE. ATIJU JE IME FRANCI, MAMICI SILVA, BRATU JE IME SAŠO. IMAM MODRE OČI IN SVETLE, DOLGE LASE. RADA IMAM MAKARONE, MESO IN SOLATO. NAJRAJE SE IGRAM Z ŽIVALMI. ZELO RADA SEM ZUNAJ S SVOJIM PSOM. IMAMO DVA PSA IN NEKAJ KOZ. MOJA NAJLJUBŠA BARVA JE ROZA.

SABINA LAMPRET, 1. D

SEM JAKOB KITAK. DOMA SEM V STOPERCAH 12A. V NAŠI DRUŽINI SMO ŠTIRJE. IMAM SESTRICO RAHELO. STAR SEM SEDEM LET IN IMAM SVETLE LASE TER MODRE OČI. RAD BEREM, PREBRAL SEM ŽE VELIKO KNJIG. VELIKOKRAT SE IGRAM Z LEGO KOCKAMI IN VOZIM S KOLESOM. MOJA NAJLJUBŠA HRANA SO OCVRTI ZREZKI.

JAKOB KITAK, 1. D

IME MI JE ANŽE. PIŠEM SE NARAT. ŽIVIM V KUPČINJEM VRHU. STAR SEM ŠEST LET. IMAM TEMNORJAVE LASE IN OČI. RAD JEM PEČEN KROMPIRČEK IN PICO. PIJEM RAD CEDEVITO IN KOKTO.

ANŽE NARAT, 1. D

IME MI JE DAVID. STAR SEM SEDEM LET. RAD SE IGRAM Z BRATCEM IN KUŽKOM LUMPIJEM. IMAM ŠE DVA MUCA. RAD PIJEM SOK IN JEM PICO PA TUDI JUHO Z REZANCI. VELIKO SEM ZUNAJ IN SE ZIBAM. TUDI V ŠOLO HODIM RAD.

DAVID JUS, 1. D

Ne premišljaj o tem, česa nimaš.

Razmišljaj o tem, kaj lahko storiš s tem, kar imaš.

V DRUGEM RAZREDU

V drugem razredu mi je bilo zelo všeč. Najbolj, ko smo spoznavali pisane črke. Zabavno je bilo, ko smo kaj izdelovali. Spoznal sem prijatelje iz prvega razreda in z njimi sem se dobro razumel. Komaj čakam, da grem jeseni v tretji razred.

Dominik Pučko, 2. D



V drugem razredu smo spoznali pisane črke, števila do 100. Rad imam matematiko in šport. Všeč mi je, da sem spoznal nove prijatelje iz prvega razreda. Bili smo v šoli v naravi. Med odmori smo se igrali.

Matic Kamenšek, 2. d

TO SEM JAZ

Ime mi je Dominik. Imam rjave oči in lase. Star sem sedem let in pol, hodim v 2.d. Doma sem v Kupčinem Vrhu. V družini smo štirje: ati Robert, mami Barbara in sestra Katarina. Imam tri muce in enega psa. Rad jem pečen krompirček, pico in pijem vodo. Rad sem za računalnikom. Moj najboljši prijatelj je Luka iz Prekmurja.



Dominik Pučko, 2. D

TRETJI RAZRED

To smo mi, tretješolci vsi.

Jan Egartner vedno prvi v vrsti je,
saj priimek takšen je.
Nasmejan in igriv, ki komaj čaka na odmor,
saj pouk mu velik je napor.
Je z mislimi na domači kmetiji
in venomer igra se s traktorji.

Jernej Gajšt priden fantič je,
a najboljši je pri matematiki.
Že od prvega razreda s Katjo dobro se razumeta
in nikogar v svoj krog ne sprejmeta.

Jan Lampret naš nogometaš je,
ki na treningih gara,
zato v šoli večkrat se mu nič ne da.

Katarina k baletu je šla,
da nekoč plesalka bi bila.
V šoli najraje riše, lepi, reže,
zato v razredu je vedno sveže.

Davyd naš iz Ukrajine je,
a zdaj že pravi Stoperčan je.
Matematika mu preglavice dela,
je poštevanka prava nadlega.

Katja naša pravi sonček je,
saj smeje vedno se.
Rada se uči,
a še raje doma spi.

Leto hitro nam minilo je in zdaj veliki smo skoraj že.

Delo v skupini je kot pisanje besede.
Če ena črka manjka, beseda nima smisla.



TO SEM JAZ

Ime mi je Katarina. Pišem se Pučko. Naša družina šteje 4 člane: Mama Barbara, ati Robert, brat Dominik in jaz. Živimo na Kupčinem Vrhu. Stara sem 9 let in hodim v 3. Razred. Maja najljubša žival je muca, zato ker imam doma tudi majhnega mucka Cufkota, ki ga imam zelo rada. Hodim k baletu in moja najljubša barva je svetlo vijolična. Najraje jem hamburger, ribji namaz in medaljončke s pomfrijem. Pijem pa rada pomarančni sok. Komaj že čakam na četrti razred, ker bomo takrat mi veliki.

Katarina Pučko, 3. d

Ime mi je Jernej, pišem se Gajšt. Star sem 9 let in hodim v podružnično šole Stoperce. Moja najljubša žival je zajec, imam sestro Natalijo, babico Štefanijo, atija Marjana in mamico Martino. Doma imamo malo kmetijo in veliko muc.

Jernej Gajšt, 3. d

Dober dan, ime mi je Davyd, pišem pa se Viun. Najraje imam brate Jana, Andreja in Sašota, ter sestrice Sofijo. Zelo rad jem pico, pijem pa kokakolo. V družini nas je sedem članov. Živimo v Grdini 25 d. Maja najljubša žival je hrček. Ne hodim rad v šolo.

Davyd Viun 3. d

Sem Jan Egartner. Rad se vozim s kolesom. Star sem 9 let in hodim v 3. d razred. Doma imamo kmetijo, imamo tudi nekaj sadja, predvsem jablan. Atiju je ima Anton, mamici pa Bernarda. Z nami živita še dedek in babica. V šolo ne hodim rad, ker se moram preveč učit.

Jan Egartner, 3. d

Ime mi je Katja, pišem se Vtič. Najraje se igram konjičke in volke s sošolci in prijatelji. Imam brata Klemna, ki je star 13 let in hodi v 7. Razred. Rad igra košarko, nogomet in odbojko. Pogosto se skupaj igrava. Klemen je včasih trener, jaz pa učenec in iz takšne igre se veliko naučim. V naši družini smo štirje, mami, ati, brat in jaz. Imamo še mucka, ki mu je ime Jaka. Komaj čaka, da grem v četrti razred.

Katja Vtič, 3. d

Ime mi je Jan, pišem se Lampret. Imam sestro Saro. Moja najljubša žival je zajec. Treniram nogomet.

Jan Lampret, 3. d

Delujem kot svetilnik,
ki na vse sveti podobno,
le da nekdo to svetlobo izkoristi,
da jasneje vidi pot,
drug pa je niti ne zazna.



Ime mi je Luka, pišem se Drofenik, star sem 9 let. Rodil sem se v bolnišnici na Ptuju 9. septembra 2015. Živim v Grdini 17. Imam dve sestri, Mihaela je stara 13 let, Eva pa 20. Hodim v OŠ Majšperk, podružnico Stoperce in sem v 4. razredu. Rad imam nemščino in športno vzgojo. Zelo rad kolesarim in igram poker na računalniku ter igram košarko. Komaj čakam na počitnice, saj imam takrat veliko časa za telovadbo, gremo na morje, pa tudi na počitnice v Lancovo vas. Bojim se iti v šolo v Majšperk.

Luka Drofenik, 4. d

Sem Jure Ferlež živim v Grdini 30. Letos drugega marca sem dopolnil 10 let. Tehtam 34 kg, visok sem 136 cm. V prostem času pomagam na kmetiji. Hodim v 4. Razred, moja učiteljica pa je Ida Žunkovič. Imam dve sestri po imenu Julija in Urška. Urška je stara 14 let in hodi v 8. razred, Julija pa ima 11 let ter obiskuje 6. razred. Najljubša hrana je rižev narastek, najljubša žival pa žirafa ali delfin. Pijem najraje vodo, od rastlin pa obožujem rože in bom morda nekoč vrtnar. Moja najljubša knjiga je Lov na pošasti in moja najljubša filma sta Igra lakote in Razcepljeni.

Jure Ferlež, 4. d

Hojla! Sem Sara, pišem pa se Lampret. Doma sem v Zg. Sveči 20. Imam rjave lase, prav tako rjave oči in vedno nasmejana usta. Imam bratca Jana, ki hodi v 3. razred. Najraje skupaj igrava tenis, nogomet in zelo rada plavava. Maji najljubši živali sta delfin in gepard, najraje pijem vodo, jem pa špagete. Treniram plavanje v PK Terme Ptuj. Treniram petkrat na teden po uro in pol. Poleti, julija, grem na državno prvenstvo, imam pa že veliko medalj. Najljubši sladoled je jagoda. Najboljša prijatelja sta Katja in Jernej, veliko prijateljev in prijateljic pa imam tudi v klubu, veliko jih spoznam tudi na tekmovanjih. Rada hodim v šolo, ne maram pa počitnic, ker ne vidim prijateljev.

Sara Lampret, 4. d



SPOMIN IŠČE

V petek smo šli v Zeleno dolino šivat gobelinčke. Potem smo si ogledali njihove papige, ena je znala tudi plesati. Nazaj v šolo smo odšli peš, ker smo obujali spomine, kako so včasih morali hoditi v šolo peš. Prehodili smo nekaj čez štiri kilometre v eno smer. Naslednji dan smo kožuhali koruzo na roke, tako kot nekoč. Zraven smo tudi prepevali pesmi. Prišel je tudi stric Franček, ki je koruzo vezal. Tudi mi smo se preizkusili v vezanju. Bilo je težje, kot sem mislil. Prišla je tudi teta, ki nas je naučila plesti kito iz ličja. Skupaj smo naredili predpražnik iz ličja. Kožuhali smo tudi pisano koruzo, ki smo jo potem obesili za razstavo. V podaljšanem bivanju smo izdelovali še nekaj izdelkov iz ličja.

Luka Drofenik, 4. d

V času treh dni, sem spoznal kako so živeli včasih in kako zabavne stvari so izdelovali in počeli. Ko sem videl, kako se izdeluje, me je pritegnilo in nisem mogel nehati. Sčasoma mi je uspelo in naredil sem veliko različnih stvari, npr tepih. No pa se vrnimo v stare čase; včasih so vse izdelovali ročno, pasli so krave, kožuhali, obračali krmo...Včasih so bili v hiši glavni očetje in ne mame, če so rekli zdaj, je bilo zdaj, če so rekli ja, je bilo je. Otroci so vstali ob 4. ali 5. in gnali krave na pašo, potem pa šli v šolo. Veseli so bili, če so bile krave zaspane in so poznale pot.

Zdi se mi, da so včasih bili bolj srečni, pa tudi bolj žalostni. Srečnejši, ker so se več družili, bolj žalostni pa zaradi strogih očetov in učiteljev.



Jure Ferlež, 4. d

Včasih so živeli bolje. Zato, ker so lahko plezali po drevesih in so lahko bili na dežju. Rad delam in mi ne bi bil problem delati, kot so morali otroci delati nekoč.

Jan Lampret, 3. d

Nekoč so živeli bolje, ker se niso prepirali, ker ni bilo računalnikov. Slabše pa zato, ker niso imeli elektrike. Niso imeli avtomobilov, hrane in lepih hiš, kot jih imamo dandanes. Otroci so se morali

vstati zelo zgodaj, iti na pašo. Dandanes je čisto vse drugače. Včasih so bili revni in očetje niso bili tako prijazni kot so danes. Mame so bile zelo prijazne ampak niso imele časa cartati svojih otrok.

Katja Vtič 3. d

*Človek, ki nikoli ne spremeni svojega mnenja,
je kakor stoječa voda.*

OPIS MOJE BABICE

Moja babica je stara 74 let. Visoka je 156 cm. Ponavadi obuje natikače in obleče pulover, krilo in predpasnik z rožicami. Ima gubast in okrogel obraz. Na desnem ramenu ima materino znamenje. Moja babica se zjutraj zbudi in obleče, nato pa si v kuhinji skuha kavo, meni in Mihaeli pa naredi zajtrk, preden greva v šolo. Opoldne naredi kosilo, če je mama v službi. Po kosilu šiva gobeline ali gre ven. Zvečer skuha čaj in gleda poročila po televiziji, nato pa gre spat.

Luka Drofenik, 4. d

Moja babi je stara 78 let, rojstni dan pa ima 24. 9., rodila se je leta 1936. Velika je okoli 160 cm, tehta pa okoli 55 kg in je vitka. Babi ima sive oči, gubasti obraz in sivo bele lase. Rada se oblači v predpasnik, belo rjave majice in črne hlače. Obuje si rada natikače. Babi se zjutraj vstane, umije in obleče. Nato gre v hlev pogledat, če je kaj za postoriti, nato pa skuha kosilo. Po kosilu pomije posodo in se sprehodi okoli hiše. Zvečer se umije in gre spat. Večkrat tudi jaz prespim pri njej.

Jure Ferlež, 4. d



Otrokovo življenje je kakor list papirja,
na katerem vsak mimoidoči pusti svoj odtis.

MOJ DELOVNI DAN

Med vikendom se vsako jutro zbudim bolj pozno. Ko se zbudim grem jest, nato se grem preobleči. Potem grem gledat televizijo. Ko pogledam televizijo oziroma moj najljubši film grem izdelovat. Nato se grem učiti in delati nalogo iz šole. Zvečer se umijem in gledam televizijo, po navadi grem spat ob pol devetih.

Katja Vtič 3. d

ŽOGICA NOGICA

Zjutraj, ko sem se zbudil sem komaj čakal na predstavo. Ko sem se malo igral in nato smo se pogovorili o bontonu v gledališču. Potem smo šli na malico po njej nas je že čakal avtobus, da nas odpelje v Majšperk. Malo smo počakali zunaj, čez nekaj časa pa smo odšli v KPC. Dobili smo vstopnico in odšli v dvorano. Ko se je predstava začela, sem bil zelo vesel, saj sem komaj čakal nanjo. V predstavi mi je bil najbolj všeč kužek Posturžek. Cela predstava mi je bila zelo všeč. Potem smo odšli na postajo in počakali na avtobus, ker je najprej peljali v šolo učence s Ptuijske gore. Ko smo prišli v šolo, smo malo pisali in izdelovali Žogico Nogico.

Luka Drofenik, 4. d

Zjutraj sem na avtobusu že komaj čakala, da gremo gledat gledališko predstavo. Ko sem prišla v šolo, smo počakali še na ostale učence. V jutranjem varstvu sem naredila dve čestitki, za sošolca Davyda in sošolko Saro. Pred malico smo ponovili pravila obnašanja v gledališču. Po malici smo se oblekli in obuli ter odšli na avtobus, ki nas je peljal v Majšperk. Pri vodnjaku pred KPC smo se še malo igrali, dokler niso



prišli še ostali učenci. Nato smo se postavili v kolono in odšli v avlo, kjer smo dobili vstopnice. V dvorani smo se namestili na sedeže ter čakali. Nenadoma so se ugasnile luči in predstava se je začela. V predstavi je bilo veliko smešnih stvari. Ko smo jim ploskali, so ostali že odšli razen nas Stoperčanov. Z nastopajočimi smo se še fotografirali in lahko smo jih še kaj vprašali. Nekateri so tudi dobili prazne metke. Ko smo prišli v šolo, smo vsi opisali predstavo, potem pa smo naredili še Žogice Nogice. Po kosilu smo odšli v podaljšano bivanje, kjer smo žogice tudi razstavili.

Katarina Pučko, 3. d

Daj otroku ribo

in sit bo en dan.

Nauči otroka loviti ribe

in sit bo vse življenje.

ALICA NA OBLAKU

Nekega popoldne se je Alica dolgočasila in naenkrat kar od nekod se je pojavil moder gumb. Gumb je stisnila in prikazal se je moder oblak. Alica je stopila nanj. Oblak jo je popeljal naokrog po ulici. Odpeljal jo je do trgovine. Tam sta si kupila nekaj za pod zob. Alica si je kupila plastenko vode, čips in dva rogljička. Nato sta odšla dalje. Ustavila sta se v muzeju dinosavrov, kjer sta si jih ogledala in si privoščila prigrizek. Oblak je nato Alico odpeljal domov. Poslovala sta se in Alica je stekla k mami. Ko ji je povedala, kaj vse je doživela z modrim oblakom, ji mama ni verjela. Rekla ji je, da je najbrž zaspala in imela lepe sanje. Alica pa je vse poletje potovala z modrim oblakom in obiskala veliko zanimivih krajev in ustanov.

Luka Drofenik, 4. d

AJDOVO ZRNO

V jami Donačke gore je živel zmaj, ki je grozil ljudem. Vsak dan so mu morali nositi hrano, če ne, jih je pojedel. Neki dan se je rodil mlad muc po imenu Garfield in lahko je govoril. Zelo rad je jedel in imel je dar, da se je lahko pogovarjal z bogovi. Nekega dne je celo mesto ponorelo, saj je bil rojstni dan zmaja in na ta dan so morali zmaju speči vse kar so znali. Če ne, si jih je spekel kar sam ali zaprl v ječo. Garfieldu je njegov lastnik Janez dal lazanjo, ki jo je moral nesti zmaju. Garfield je odšel, a preden je prišel do zmaja, je lazanjo pojedel kar sam. Zmaj je bil tako jezen, da ga je hotel takoj speči, a vsakič, ko je pihal ogenj, se je ugasnil, preden je prišel do Garfielda, saj je muc prosil bogova ognja in rezil, ki mu je prerezal vrv okoli tačk. Tedaj je zagledal zmajevo shrambo in ni mogel oditi, samo jedel in jedel, dokler mu ni ostala le še pita. Garfield je bil zvit in je zmaja zvabil v ječo, kjer je tudi ostal. Prav tako se je dogovoril z bogovi, da zmaj ne bo več nikoli bruhal ognja. V piti, ki je ostala, pa je Garfield našel seme. Janez ga je posadil in ker je bilo pravljичno seme, je zrastle visoko drevo, na katerem je zrastle vsega dovolj. In zato še dandanes pod Donačko goro, drevesa obrodijo zelo dobre sadeže.

Jure Ferlež, 4. d



POD DONAČKO GORO

Pred davnimi časi je pod Donačko goro živel osamljeni mali zmajček, ki ni imel ne mame, ne očeta. V majhni hiši pa je živel mlado dekle, je tudi ni imelo staršev. Nekega večera je to dekle šlo v svet iskat prijatelja, ki ji bo delal družbo. Pod Donačko goro je našla majhnega zmajčka, ki se ji je zasmilil, zato ga je odnesla v svoj dom. Pri njej je rasel in prvič tudi poskusil leteti. Zlobna čarovnica pa je hotel imeti tega zmaja, zato se je spremenila v mrtvo stanko. Vsi so jo prišli pokropiti in jo pokopali. Ponoči pa je vstala iz groba in ubila zmaja, ter ga pokopala v grob namesto nje. Zjutraj ni bilo zmaja in dekle je bilo žalostno. Vendar je zmaja oživila jutranja rosa in ga spremenila v čudovitega princa. Čarovnico pa je ta sprememba čisto uničila in je zares umrla. Zmaj – princ pa se je vrnil k dekletu in sta živela srečno do konca svojih dni.

Katarina Pučko, 3. d

Ravnaj z ljudmi, kot bi bili takšni,

kakršni bi morali biti;

in pomagaj jim boš, da postanejo to,

kar so zmožni postati.

POD DONAČKO GORO

Nekega dne, pod Donačko goro je živel hud in jezen zmaj. Donačko goro si je pa hotel ogledati tudi zelo mlad fantič, ki so ga klicali Kekec. Pod Donačko goro pa ni bil samo zmaj ampak tudi prijazne vile, prijazni škratje, hudobni škratje pa seveda tudi čarovnice. Kekec je med potjo spoznal prijazne vile in škratke. Glavni vili je bilo ime Glorijana, glavnemu škrtu pa Pingels. Glavni hudobni vili pa je bilo ime Claratija, glavnemu hudobnemu škrtu pa Nič. Nekega dne je Nič rekel, da bodo z vilami in zmajem napadli Kekca, zraven pa še prijazne vile in škrate. Čez nekaj dni so napadli, med napadom pa je priletela čarovnica Cilka. Čarovnica Cilka je zmaja spremenila v majhno miško, pričarala je še mačka, da jo poje. Prijazna vila je s svojim močnim sunkom zadela hudobno vilo. Škrat Pingels pa je s svojimi ostrimi ušesi slišal, da bodo napadli in je pripravil top in zadel škrate Niča. Vsa vilinska in škratova vojska je izginila. Kekec, vile in škratje so se zahvalili čarovnici Cilki. In pazite se, če greste pod Donačko goro, ker vas lahko dobi kakšna čarovnica.

Katja Vtič 3.d



OBLAKI

Zdravo! Moje ime je Nevihtko, saj rad delam nevihte, mečem strele, dežujem, na vasi zakrivam sonce in delam poplave. Ko je april lahko odkrivam sonce, zakrivam sonce, odkrivam sonce, zakrivam sonce... lahko tudi dežujem, ne dežujem, dežujem, ne dežujem... in ko sva na nebu oba s soncem, pogosto narediva še mavrico.

Jure Ferlež 4. d

Dober dan, ime mi je Jezljivko. Ko se v mene nekdo zaleti, vedno spustim strelo. Delam velike, male in dolge luže in ko pada dež, se smejim in igram s prijatelji.

Davyd Viun 3. d

Pozdravljeni, ime mi je Žledko.

Rad strašim ljudi in otroke, rad pa tolčem po strehah in lomim veje.

Katja Vtič 3. d

Pozdravljeni, ime mi je snežko. Snežko sem zato, ker zelo rad snežim in zato, ker se rad igram z otroki. Moj najboljši letni čas je zima, rad pa nimam poletja, ker moram takrat na drugi konec sveta.

Jernej Gajšt 3. d

Zdravo! Sem oblak Luka, no pravijo mi oblikovalec, saj znam oblikovati najlepše slike. Psom narišem kosti, župnikom Jezusa, predsednikom denar in otrokom čokolade... No skratka, sem oblak, ki dela dobre stvari. Srečo imam, da jaz lahko opravljam to delo vedno in povsod.

Luka Drogenik 4. d

Hojla! Sem beli oblak. Beli oblak sem zato, ker najrajši gledam, kako otroci tekajo, skačejo in čofotajo v vodi.

Včasih jim tudi malo ponagajam, ko se s sončkom igrava skrivalnice. Zdaj pa moram iti, se vidimo jutri!

Sara Lampret 4. d

Živijo, jaz sem Belko. Rad snežim in rad gledam, kako se otroci igrajo na mojem belem snegu.

Jan Egartner 3. d

Pozdravljeni, ime mi je Jadranko. Sem majhen, navihan in smešen oblak. Jadranko mi je ime, ker rad jadram po nebu in od tam imam lep razgled. Adijo, se vidimo, če me boste opazili na nebu.

Katarina Pučko 3. d

ŠTIRI ČRNE MRAVLJICE

Štiri črne mravljice so nekega dne doživele sušo. Na njihovem travniku ni bilo niti sledu o vodi in so se preživljale s sokom korenin in posušeno travo. Čez nekaj dni so vso zalogo zvezale v cule in šle iskat nov in boljši travnik. Po poti so se spraševale, kako dolgo še bodo morale hoditi, da bo kaj zelenja. Čez tri dni so zagledale slap. Bil je zlato moder in točil je zlato in vodo. Tri mravljice so se napile te vode in zaradi te vode dobile nadnaravne sposobnosti. Prva je lahko delala jezera in izkoreninila drevesa, druga je sadila travo in drevesa, tretja pa je postavljala ograje in stroje. Četrta mravljica ni pila vode, ampak je vzela zlato. Tri mravljice so od takrat imele srečno življenje, četrta mravljica, ki je vzela zlato, pa je bila nesrečna in sama.

Jure Ferlež, 4. d

Samo na dva načina lahko živiš svoje življenje.

Prvi je, da živiš,

kot da ni nič čudež.

Drugi pa je, da živiš,

kot da je vse čudež.

ČUDEŽNO DREVO

Za devetimi vodami, za devetimi gorami je vilinska dežela. V vilinski deželi raste drevo ampak to drevo je čudežno drevo.

Nekega dne je kraljica prišla na največji hrib in dala ukazati naj posadijo drevo. A tisti hip je v drevesne korenine udarila strela. In glej, drevo je v trenutku dobilo roza cvetove v obliki srčkov, pa ne samo to, tudi roke, noge, oči, ušesa in usta. Naslednji dan je posijalo sonce in namesto roza cvetov so nastali cvetovi, ki pa so bili metulji. Drevo je bilo še lepše. Drevesu ni bilo nikdar dolgčas, saj ni bilo edino drevo na hribu, bilo jih je na stotine! Pa vendar niso bile čudežne. Družbo so mu delale tudi živali in bilo je najsrečnejše drevo na svetu.

Drevo stoji še danes, če se le ni odločilo, da bi gozd zapustilo.

Sara Lampret 4. d

ČUDEŽNO DREVO

Nekoč sem šel spat in se mi je sanjalo, da je drevo oživel. Potem sem se začel pogovarjati z njim in mi je povedalo, da gre vsak dan do reke, da se napije in da ne izgubi listja. Reklo pa mi je tudi, da pozimi gre na jug in da ima zelo rad ptice, ki so v njegovi krošnji. Rad pa ima gozdarje, zato ker ko postane star, ga požagajo in zraste spet nazaj. Zjutraj, ko sem se zbudil sem šel takoj v gozd in sem videl, da se je to res zgodilo. Tam sem si postavil gozdno hišo, da sem se lahko vsak dan pogovarjal z drevesom. In če greste v gozd, dobro prisluhnite in boste videli, da res govori. Povejte gozdarjem, da ko bo staro naj ga požagajo. Želim vam lep pogovor z vašim drevesom.

Jernej Gajšt 3. d

ČUDEŽNI AVTOMOBIL

Živijo, jaz sem leteči avto. Sem rdeče barve. Na spodnjem delu imam rumene plamene. Jaz rad pomagam starejšim ljudem. Če morajo kam, jih peljem. Peljem jih k zdravniku, na morje... Če me vi rabite, me najdete v Ljubljani. Enkrat sem peljal eno gospo na počitnice v Piran in sem se izgubil. Potem sem srečal zmaja. Zmaj mi ni pustil naprej ampak jaz sem ušel zmaju in sem našel pot v Piran, kjer sem tudi ostal, saj mi je mesto zelo všeč.

Jan Egartner 3. d

ČUDEŽNO DREVO

Nekega lepega, sončnega in mirnega jutra sem se zbudila in pogledala skozi okno in videla drevo, ki se pomika proti oknu zraven moje sobe. Nato sem šla v kuhinjo in zadišale so mi palačinke. Odšla sem ven in drevesu vrgla eno palačinko. Drevo se je zahvalilo in šlo stat tam, kjer je stalo prej. Nekega popoldneva pa sem si zaželela čarobno deželo dežnika in ko je drevo to zaslišalo mi je reklo, naj pridem k njemu in začudeno sem gledala, kako se odpirajo vrata v deželo dežnikov. Odšla sem skozi vrata in zagledala kraljico in princeso dežele. Ampak, ko sem zagledala zlobnega škrate Titanusa, kako napada kraljico in princeso, me je nekaj prijelo in iz rok mi je priletel močan sunek čarovnije. Škrat

Titanus je padel na tla in okoli njega se naredila mreža in vsa dežela se mi je

zahvalila. Ko sem prišla domov sem slišala jokati, da nima denarja, tako sem drevo prosila

Drevo mi je dalo denar in denar sem odnesla mami.

je
mamo
za denar.

Ko sem bila stara 20 let so ljudje hoteli podreti drevo, jaz sem odšla k drevesu in rekla ljudem: »ne podrite ga. Kak bi vam bilo če bi vam bil nekdo tako pri srcu in bi ga nekdo ubil. Ne podirajte ga, drevo je tudi živo bitje kot mi.« Ljudje so odšli od drevesa in obljubili, da ga ne bodo podrli. Drevo se mi je stokrat zahvalilo.

V prihodnosti drevo ni bilo samo, z njim so bili kot odrasli kot otroci in drevo je bilo srečno, saj ni bilo več osamljeno.

Katja Vtič 3. d

Izobražen je tisti človek, ki ve, kje bo našel tisto, česar ne ve.

ČUDEŽNI AVTOMOBIL

Nekoč je živel v bogati hiši in ime mu je bilo David. Bil je bogat, imel je ženo in dečka. Temu dečku je bilo ime Žiga.

Bil je čarovnik, jaz sem pa dirkal. Enkrat pa se mi je zgodilo nekaj groznega. Umrli sem, ko se je v mene nekdo zaletel z avtom in so me pokopali. Vstal sem od mrtvih, vse mi je gorelo. Iskal sem mojo hišo, a zagledal sem ferarija sredi ceste. Usedel sem se vanj in se odpeljal. Videl sem svojo hišo, parkiral in šel spat. Drugo jutro sem še vedno gorel, kar sem uporabil pri delu. Naredil sem najboljši avto na celém svetu. Premagal sem vse tekmovalce in dobil veliko pokalov.

Davyd Viun 3. d

POTOVANJE Z OBLAKOM

Enega jutra mi je oblaček potrkal na okno v moji sobi. Prebudil sem se in pogledal proti oknu. Zagledal sem oblačke. Rekel mi je naj skočim nanj in popeljal me bo kamorkoli želim. Skočil sme nanj in popeljal me je v Francijo, kjer sva videla Pariz. Bilo je zelo lepo. Ko se je začelo temniti, sva se odpravila domov. Poslovil sem se od oblaka in odšel spat.

Jan Lampret, 3. d



DOMAČE NALOGE

Meni domače naloge pomenijo učenje za doma. Zdi se mi vredno, pa tudi bedno. Zdi se mi, da jih dobivamo za obnavljanje znanja, ponavljanje snovi in učenje.

Jure Ferlež, 4. d

STOPERCE

Stoperce spadajo v občino Majšperk, okoli pa so občine Makole, Žetale, Rogatec. Po Stopercih se pretaka potok Skralška, ki se izliva reko Dravinjo. Stoperske znamenitosti so Donačka gora, cerkev Sv. Ane, šola in cerkev SV. Antona Puščavnika. Prav tako pa so Stoperce poznane po Dolini Winettu, kjer lahko jemo ribe. Imamo pa še Zeleno dolino, kjer pa lahko ješ vse, kar želiš. Na Donački gori je tudi sokol Selec, najhitrejša žival na svetu, ko se spusti navzdol, lahko preseže 320 km/h.

Jure Ferlež, 4. d

BILI SMO V KNJIŽNICI

6. maja smo bili v splošni knjižnici Ivana Potrča na Ptuju. Tja smo se peljali z avtobusom. Najprej smo šli v pravljичno sobo, kjer nam je knjižničarka povedala eno ljudsko pravljico in pokazala zelo staro knjigo. Knjiga je bila stara 300 let. Prijela jo je z rokavicami in bila je zelo težka, z lesenimi platnicami. Nato smo odšli še v knjižnico za odrasle. Ogledali smo si jo do vrha, kjer so bili vidni tudi tramovi. Po ogledu smo se na travi pomalicali in odšli peš preko reke Drave na avtobus. Odpeljali smo se nazaj v šolo.

Pri ogledu knjižnice mi je bilo najbolj všeč, da smo videli 300 let staro knjigo.

Jernej Gajšt, 3. d

PESNIKI SMO TUDI MI



MAMICE NIKOMUR NE DAM

Mamica je kakor sonček
Srček njen je zlat,
Pomaga mi, kadar kaj ne znam.

In zato nikdar nikomur je ne dam.

Z mamico živi tudi ati,
Lepi parček sta.
Če ne bi bilo vaju,
tudi mene ne bi bilo.

In zato nikdar, mamica, nikomur te
ne dam.

Katarina Pučko, 3. d

MALI MUCEK

Naša mačka Zofika,
je dobila muceka.
Duda, liže in stoplja,
kot da je kaj novega.

Jure Ferlež, 4. d

Ljudje bi se morali več učiti drug od drugega in
manj učiti drug drugega.

ŠTEVILA

Števila, merila so se zdaj skrila.
Pred prvošolci in še sošolci.
Števila merila so se zbudila
in nazaj v zvezke skočila.

Jure Ferlež, 4. d



PESEM

Pesem je lepa, pesem je slepa.
Je kot ljubezen, je kot bolezen.
Radi jo imamo in z njo se nove
rime igramo.

Jure Ferlež, 4. d

PRIJATELJ

Prijatelji so zvesti in si
pomagajo,
radi se imajo in pogosto
klepetajo.
Prijatelji držijo skupaj,
se igrajo in so vedno tukaj.
Ko pa pade noč,
vsi gredo proč
in ko vzhaja jutro,
si zaželimo dobro jutro.

Jure Ferlež, 4. d

POČITNICE

Juhuhu počitnice so tu,
Veliko bomo plavali,
Malo bomo skakali.

Ko počitnic konec je,
V šolo odhitimo
In zopet se učimo.

Sara Lampret, 4. d

MAMICA

Mamica rada te imam, še
cvet na trati ti dam.

Babica vse mi kupiš, čisto vse,
kar si zaželim, zato vsak dan sladko zaspim.

Draga teta, želim ti zdravja,
sreče in dobre volje,
ker tvoje srce je veliko, kot širno polje.

Katja Vtič, 3. d



PRIJATELJ

Prijatelj je za družbo,
prijatelj ti pomaga,
prijatelj se igra s teboj.

Prijatelj klepeta,
prijatelj se igra,
ti pomaga,
je za pravo družbo.

Prijatelj se s teboj veseli,
ko drugega ni.
Prijatelj te povabi na pijačo,
s prijateljem deliš si igračo.

Luka Drogenik, 4. d



*In naenkrat ugotoviš,
da ni pomembno imeti veliko ljudi okoli sebe;
pomembno je imeti tiste prave.*

PRIJATELJI

Živela sta mož in žena, ki sta si zelo želela dojenčka, za katerega sta načrtovala, da bo, ko bo velik, zelo uspešen. Nekega dne se je želja res izpolnila in žena je rodila majno punčko. Bila je malce čudna, imela je slab vid, čudno obliko glave, oči obrnjene in zvit nos. Starša sta jo kljub temu imela rada. Ko je začela hoditi v šolo, je že prvi dan bil slab. Namreč vsi so se je ustrašili in pretepali, učiteljica pa se ji je čudila. Zato sta jo starša poimenovala Čudna. V šoli je dobivala lepe ocene, vendar je sošolci niso sprejeli in so jo skoraj vsak dan pretepali. Enkrat so jo tako topli, da je na tla vrgli luč in tako povzročili ogenj. Čudna jim je rešila sošolce in sošolke, ki so jo poniževali. Ta dogodek je spremenil odnos sošolcev do Čudne in še dandanes jo imajo za najboljšo prijateljico, pa čeprav je čudna. Tudi vi imejte prijatelje, pa čeprav se vam včasih zdijo čudni.

Katarina Pučko, 3. d

KAKŠEN RAZRED SI ŽELIM

Da se bi skupaj igrali in se ne bi kregali, pa da bi bili bolj tiho.

Jan Lampret, 3. d

Tolažimo se, da je krivo človeštvo, družba...

Kdo sem potem jaz?

Kdo si ti?

Ekskurzija v šolski muzej in živalski vrt

V ponedeljek, 4. 5. 2015, zjutraj smo se okoli sedme ure z avtobusom odpeljali proti Ljubljani. Z nami so odšli še učenci tretjega a razreda iz Majšperka.

Ko smo prišli v Ljubljano, smo najprej pojedli sendviče na Kongresnem trgu in nahranili golobe z ostanki naše malice, nato pa odšli v šolski muzej. V muzeju smo se razdelili v dve skupini in si najprej ogledali razstavo. Po ogledu smo zavrtili čas nazaj in odšli na učno uro iz leta 1865, ki jo je vodil gospod učenik. Bilo strašno in ura

mi ni bila niti malo všeč, ampak videli smo kakšen pouk so imeli v nedeljski šoli. Ura je bila končana in vsi smo si oddahnili. Z avtobusom smo se odpeljali v živalski vrt, ki smo ga že nestrpno čakali. Ko smo prispeli, smo najprej malicali in si ogledali domače živali ter opice. Kasneje smo se zopet razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla najprej na ogled, mi pa smo se rokovali z živalmi. Voditeljica je prinesla žival in vsi smo vedeli, da je kača in res, prinesla je kraljevskega pitona. Lahko smo ga pobožali, tipali in ga imeli okrog vratu.



Nato je prinesla kunca, ki je bil zelo srčkan. Za tem smo odšli na kratek ogled po živalskem vrtu z Asimom; spoznali smo zebre, žirafe, bobre in dva morska leva. Ker je bilo ure konec in s tem tudi ogleda, smo si še z učiteljicama Vesno in Ido, pogledali drugi del živalskega vrta. Po ogledu, smo si kupili sladoled in odšli na igrala. Na igralih smo se malce umazali ter poškodovali, saj smo se tako zibali, da smo na koncu padli dol. Odšli smo še v trgovino in si kupili spominke, nato pa se odpravili do avtobusa. Čudoviti dan je bil zaključen. Naučili smo se veliko novega ter tisto kar je najpomembnejše: zelo smo se zabavali in se imeli odlično. Ne smemo pa pozabiti na izkušnje iz stare šole.

Sara Lampret, 4. d

Če želite polneje živeti,
morate spoznati umetnost uživanja v malih,
drobnih trenutkih življenja.
T svet res ni v celoti zlat,
a na njem je nešteto zlatih žarkov,
ki čakajo na odkritje...



RAZMIŠLJAJ o vrednotah, po katerih želiš živeti svoje življenje.
VERJEMI VASE, saj veš po katerih vrednotah hočeš živeti.
SANJAJ o stvareh, ki se lahko zgodijo, saj verjameš vase in v vrednote po katerih boš živel.
UPAJ SI uresničiti svoje sanje.

PRIZNANJA, POHVALE, NAGRADE V ŠOLSKEM LETU 2014/2015

GAŠPER GALUN

Bralna značka

Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole

Priznanje Računanje je igra

Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček

Plavalno priznanje

Priznanje za sodelovanje na tekmovanju Znam več z Lili in Binetom

Bronasto Vegovo priznanje

Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast

Državno srebrno priznanje na tekmovanju Logična pošast

Srebrno priznanje za šolsko tekmovanje Matemček

Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

DAVID JUS

Bralna značka

Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole

Priznanje Računanje je igra

Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček

Plavalno priznanje

Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

LARISA KAMENŠEK

Bralna značka

Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole

Priznanje Računanje je igra

Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček

Plavalno priznanje

Bronasto Vegovo priznanje

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast

Bronasto priznanje za matematično šolsko tekmovanje Matemček

Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

JAKOB KITAK

Bralna značka

Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole

Priznanje Računanje je igra

Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček

Plavalno priznanje

Priznanje za sodelovanje na tekmovanju Znam več z Lili in Binetom

Bronasto Vegovo priznanje

Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast

Srebrno priznanje za šolsko tekmovanje Matemček

Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

SABINA LAMPRET

Bralna značka

Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole

Priznanje Računanje je igra

Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček

Plavalno priznanje

Bronasto Vegovo priznanje

Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast

Srebrno priznanje za šolsko tekmovanje Matemček

Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

ANŽE NARAT

Bralna značka
Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole
Priznanje Računanje je igra
Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček
Plavalno priznanje
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

MIHA ŽUNKOVIČ

Bralna značka
Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole
Priznanje Računanje je igra
Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček
Plavalno priznanje
Priznanje za sodelovanje na tekmovanju Znam več z Lili in Binetom
Bronasto Vegovo priznanje
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast
Srebrno priznanje za šolsko tekmovanje Matemček
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

2. RAZRED

MATIC KAMENŠEK

Bralna značka
Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole
Priznanje Računanje je igra
Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček
Plavalno priznanje
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

DOMINIK PUČKO

Bralna značka
Pohvala za sodelovanje na tekmovanju Cici vesele šole
Zlato priznanje Računanje je igra
Priznanje za uspešno opravljen program Zlati sonček
Plavalno priznanje srebrni Vili
Priznanje za sodelovanje na tekmovanju Znam več z Lili in Binetom
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Bronasto Vegovo priznanje
Bronasto Cankarjevo priznanje
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju Logična pošast
Državno srebrno priznanje na tekmovanju Logična pošast
Priznanje za šolsko tekmovanje Matemček
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

3. RAZRED

JAN EGARTNER

Zlato priznanje Računanje je igra
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Zlati sonček
Srebrni Vili / Delfin
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

JERNEJ GAJŠT

Državno srebrno priznanje Matemček
Državno srebrno priznanje Logična pošast
Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Bronasto priznanje iz logike
Vegovo priznanje
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Zlato priznanje Računanje je igra
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Priznanje za usvojeno bralno značko
Zlati sonček
Srebrni Vili / Delfin
Pohvala Cici vesela šola
Nagrada za sodelovanje na regijskem natečaju Naravne in druge nesreče
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

JAN LAMPRET

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Vegovo priznanje
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Priznanje za usvojeno bralno značko
Zlati sonček
Zlati Vili / Delfin
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

KATARINA PUČKO

Bronasto Cankarjevo priznanje
Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Priznanje za sodelovanje na računalniškem tekmovanju Bober
Priznanje Računanje je igra
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Priznanje za usvojeno bralno značko
Zlati sonček
Srebrni Vili / Delfin
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

DAVYD VIUN

Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Zlati sonček
Srebrni konjiček / Vili začetnik
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

KATJA VTIČ

Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Bronasto priznanje iz logike
Vegovo priznanje
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Priznanje Računanje je igra
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Priznanje za usvojeno bralno značko
Zlati sonček

Bronasti Vili / Delfin
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

4. RAZRED

LUKA DROFENIK

Vegovo matematično priznanje
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Priznanje RJI
Priznanje za usvojeno bralno značko
Srebrni delfin
Športno priznanje Krpan
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

JURE FERLEŽ

Državno srebrno priznanje Matemček
Državno srebrno priznanje Logična pošast
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Bronasto priznanje iz logike
Vegovo priznanje
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Zlato priznanje Računanje je igra
Priznanje za usvojeno bralno značko
Zlato priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Srebrni delfin
Športno priznanje Krpan
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah

SARA LAMPRET

Bronasto Cankarjevo priznanje
Srebrno priznanje na šolskem tekmovanju iz Logične pošasti
Bronasto priznanje na šolskem tekmovanju iz Matemčka
Bronasto priznanje iz logike
Vegovo priznanje
Bronasto priznanje na računalniškem tekmovanju Bober
Priznanje Računanje je igra
Priznanje za usvojeno bralno značko
Srebrno priznanje za angleško bralno značko Epi Reading Badge
Zlati delfin
Športno priznanje Krpan
Pohvala Cici vesela šola
Pohvala za sodelovanje na šolskih in krajevnih prireditvah
Presenečenje za usvojen projekt BEREM RADA



*»Ko sem hodil v šolo,
so me vprašali kaj želim postati ko bom velik.*

Napisal sem "Srččen".

*Rekli so, da nisem razumel naloge
in povedal sem jim,
da oni niso razumeli življenja. «*

John Lennon

HRIBRČKI, šolsko glasilo učencev OŠ Majšperk,
podružnice Stoperce.

Glasilo zapisala, oblikovala in uredila:
Ida Žunkovič

Oblikovano v juniju 2015